

ἄνδρα οὐκ ἔστιν ἡ ἴσον περιένειται μέλλον, ἢ οὐκ ἀλαβατοῖσι τὸ ἀλλότριον. καὶ ἑλευθερέος δὲ λήρνται οἱ δίδοντες· οἱ δὲ μὴ λαμβάνοντες, ἕως εἰς ἑλευθεριότητα ἐπαγνοῦνται· ἀλλ' οὐχ ἡ ἴσον εἰς διακωμωδίαν οἱ ἢ λαμβάνοντες οὐδὲ ἐπαγνοῦνται πείθω. φιλοῦνται δὲ χρεδὸν μέλλειν οἱ ἑλευθερέος ἢ ἂν ἀφ' ἑστέος ἀφ' ἑλπίσιν γὰρ τῆτο δὲ ἐν τῇ δόξῃ.

Κεφάλαιον Ε.

Α Ἴ δὲ κατ' ἀρετῆν περὶ εἰς καλῶς, καὶ τῷ καλῶς ἐνεκεν καὶ ὁ ἑλευθερέος εὖν δῶσι τῷ καλῶς ἐνεκεν καὶ ὁρῶσι. οἷς γὰρ δεῖ, καὶ ὅσα, καὶ ὅτι, καὶ τὰλλα ὅσα ἐπιταί τῇ ὁρῆθ' ὁρῶσι· καὶ ταῦτα ἡδέως ἢ ἀλύπτως· τὸ γὰρ κατ' ἀρετῆν ἡδὺ ἢ ἀλύπτω, ἡμῖνα δὲ λυπηθῶν. ὁ δὲ δίδως οἷς μὴ δεῖ, ἢ μὴ τῷ καλῶς ἐνεκεν, ἀλλὰ διὰ τινα ἄλλω ἀρετῆν, ἢ ἑλευθερέος, ἀλλὰ ἀλλός τις βηθῆσται· οὐδ' ὁ λυπηθῶς. μέλλον γὰρ ἐλοῦτ' αὐτὰ χρεῖματα τῆς καλῆς περὶ εἰσως. τῆτο δ' ἕως ἑλευθερέου. οὐδὲ λήψεται δὲ, ὅθεν μὴ δεῖ. οὐδὲ γὰρ ὅτι τῷ μὴ πικρῶτος τὰ χρεῖματα ἢ τοιαύτῃ λήψας. ἐκ αὐτῆ δὲ, οὐτ' ἀνηπιός. οὐ γὰρ ὅτι τῷ δὲ ποιουῶτος θυχερῶς ὑπεργατῆται. ὅθεν δὲ δεῖ, λήψεται· οἷον δὲ τῷ ἰδίῳ κτημάτων, οὐχ

suam enim quisque magis non profunde-
re, quam alienum nō accipere consuevit.
Liberales quoque illi dicuntur qui dant:
qui autem non accipiunt non liberalitatis,
sed iustitiæ non minus laudem conse-
quuntur: qui verò accipiunt, ne profus
quidem laudantur. Quin etiam liberales
maximè omnium ferè, qui virtute qua-
piam alia præditi sunt, amari consue-
runt: vilitatem enim afferunt: at id in da-
tione collocatum est. At verò omnes ex
virtute actiones & honestæ sunt, & hone-
statis causa fiunt: & liberalis igitur hone-
statis causa dabit, & rectè: dabit enim &
quibus, & quæcumque, & quando oportet:
reliquisque aliis modis, qui rectam datio-
nem consequuntur: atque id vel iucundè,
vel sine dolore. quod enim ex virtute fit,
id vel cum voluptate, vel sine dolore cer-
tè efficitur: minimè autem molestum est.
nam neque qui vel iis quibus non oportet,
vel non honestis: sed alia quapiam
causa dat, esse liberalis dicetur, sed alius
quidā, neque qui molestè dat. is enim pec-
unias honestis actionibus anteponeat:
at hoc minimè liberalis est. Sed neque ac-
cipiet vnde non oportet. non enim eius,
qui non magnificat pecunias, talis acce-
ptio est, neque erit petax. non enim ad
eum spectat qui beneficia in alios cōfert,
vt facile beneficis afficiatur: vnde autem
oportet, accipiet, ex propriis videlicet pos-
sessionibus: nō quia honestū id sit, sed quia
necessarium, vt habeat quod det, neque
res suas negliget: quippe cum ex ipsis ve-
lit aliquibus suppeditare, neque dabit
quibuslibet, vt habeat quod det quibus o-
portet, & quando, & vbi honestum est. Li-
beralis viri etiam valde est ita in dando
excedere, vt pauciora sibi relinquat: quip-
pe cum ad se minimè respicere liberalis
E proprium sit. Liberalitas tamen pro fa-
cultatibus dicitur: non in multitudine
eorum quæ dantur, sed in habitu eius
qui dat, actio liberalis consistit: qui quid-
dem habitus est, qui dat pro facultati-
bus. Vnde nihil vetat, quin liberalior al-
iquis sit, qui pauciora dederit, si modò
ex paucioribus etiam fuerit elargitus. Il-
li autem esse liberales videntur, qui
non ipsi acquisuerunt facultates, sed ab
F aliis accipere: propterea quòd indigen-
tiam experti minimè sunt: & omnes sua
iporum opera, vt parentes, & poëtæ, ma-
gis amare consueverunt. At verò facile
non est, vt liberalis diues sit, qui neque
accipiendi neque conseruandi, sed et o-

gandi potius est studiosus: neque pecunias propter ipsas, sed dandi causa æstimat.